

en stadig større liberalisering af deres samhandel med landbrugsprodukter i begge parter interesse. Fra den 1. januar 2000 gennemgår Fællesskabet og Israel situationen med henblik på at fastsætte de liberaliseringsforanstaltninger, som Fællesskabet og Israel skal gennemføre med virkning fra den 1. januar 2001 i overensstemmelse med denne målsætning.

Artikel 12

Landbrugsprodukter med oprindelse i Israel, der er opført i protokol nr. 1 og protokol nr. 3 om indførsel i Fællesskabet, er omfattet af ordningerne i disse protokoller.

Artikel 13

Landbrugsprodukter med oprindelse i Fællesskabet, der er anført i protokol nr. 2 og protokol nr. 3 om indførsel i Israel, er omfattet af ordningerne i disse protokoller.

Artikel 14

Med forbehold af artikel 11 og under hensyntagen til omfanget af handelen med landbrugsprodukter mellem parterne samt disse produkters særlige følsomhed gennemgår Fællesskabet og Israel i Associeringsrådet for hvert enkelt produkt, regulært og på basis af gensidighed, muligheden for at give hinanden yderligere indrømmelser.

Artikel 15

Fællesskabet og Israel vedtager senest tre år efter aftalens ikrafttræden at undersøge muligheden for på basis af gensidighed og den fælles interesse at give hinanden indrømmelser i samhandelen med fiskerivarer.

Kapitel 4

Fælles bestemmelser

Artikel 16

Kvantitative restriktioner ved indførsel og alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem Fællesskabet og Israel.

Artikel 17

Kvantitative restriktioner ved udførsel og al-

le foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem Fællesskabet og Israel.

Artikel 18

1. Varer med oprindelse i Israel er ved indførsel i Fællesskabet ikke omfattet af en gunstige ordning end den, medlemsstaterne anvender indbyrdes.

2. Anvendelsen af denne aftales bestemmelse berører ikke Rådets forordning (EØF) nr. 1911/91 af 26. juni 1991 om anvendelsen af fællesskabsretten på De Kanariske Øer.

Artikel 19

1. Parterne afholder sig fra enhver foranstaltning eller intern praksis af fiskal art, der direkte eller indirekte bevirker en forskelsbehandling mellem varer fra en af parterne og lignende varer, der har oprindelse på den anden parts område.

2. Varer, der udføres til en af parternes område, må ikke ydes intern afgiftsgodtgørelse, der er højere end den afgift, de direkte eller indirekte er pålagt.

Artikel 20

1. I tilfælde af, at en part som led i gennemførelsen af sin landbrugspolitik eller som følge af ændring af gældende regler eller i tilfælde af ændring eller udvidelse af bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af landbrugspolitikken indfører specifikke regler, kan den pågældende part ændre de ordninger, der følger af aftalen, for de varer, der er genstand for disse regler eller ændringer.

2. I sådanne tilfælde tager den pågældende part behørigt hensyn til den anden parts interesser. Parterne konsulterer med henblik herpå hinanden i Associeringsrådet.

Artikel 21

1. Denne aftale er ikke til hinder for oprettholdelsen eller oprettelsen af toldunioner, frihandelsområder eller grænsetrafikordninger, såfremt disse ikke medfører ændring af den samhandelsordning, der er fastlagt ved denne aftale.